

ART IN EMBASSIES EXHIBITION
UNITED STATES EMBASSY BELGRADE

НИКОЛИЋ - НИКОЛИЋ

City Mirror, 2013. Found timber, relief, 78 ¾ x 55 ⅞ x 5 ½ in. Courtesy of the artist, Belgrade, Serbia

Огледало града, 2013. Дрвени остаци, релјеф, 200 x 140 x 14 cm. Уступљено љубазношћу уметника – Београд, Србија

ART IN EMBASSIES

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of Art in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

AIE's exhibitions allow foreign citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a footprint that can be left where people have no opportunity to see American art.

For fifty years, Art in Embassies has played an active diplomatic role by creating meaningful cultural exchange through the visual arts. The exhibitions, permanent collections and artist exchanges connect people from the farthest corners of an international community. Extending our reach, amplifying our voice, and demonstrating our inclusiveness are strategic imperatives for America. Art in Embassies cultivates relationships that transcend boundaries, building trust, mutual respect and understanding among peoples. It is a fulcrum of America's global leadership as we continue to work for freedom, human rights and peace around the world.

— John Forbes Kerry
U.S. Secretary of State

УМЕТНОСТ У АМБАСАДАМА

Програм под називом „Уметност у амбасадама” (АИЕ), основан 1963. године у оквиру Стејт департмента САД, игра важну улогу у јавној дипломатији наше нације. Програм испуњава мисију ширења културе кроз осмишљавање привремених и сталних изложбених поставки, организацију уметничких програма и издавање публикација. Музеј модерне уметности је први пут осмислио овај глобални програм визуелне уметности десет година раније. Раних 1960-их година, председник Џон Ф. Кенеди је уобличио програм АИЕ и именовao првог директора. Данас у више од две стотине изложбених простора, АИЕ приређује привремене и сталне изложбе у америчким дипломатским представништвима, конзулатима, амбасадама и резиденцијама широм света, бирајући дела из опуса савремених уметника из САД и земаља домаћина. Путем ових изложби, међународној публици се пружа прилика да сагледава квалитет и разноликост уметности и културе обеју земаља. На овај начин, програм АИЕ је присутан у више земаља од било које друге америчке фондације или организације која подржава уметност.

Изложбе у оквиру програма АИЕ омогућавају грађанима других земаља, од којих многи можда никада неће посетити САД, да на један сасвим личан начин доживе разноликост наше културне и уметничке баштине. На тај начин остављамо траг тамо где људи немају прилику да упознају америчку уметност.

У протеклих педесет година, програм „Уметност у амбасадама” је играо активну улогу у нашој дипломатији, остварујући значајну културну размену путем визуелне уметности. Изложбе, сталне збирке и размена уметника повезују људе из најудаљенијих места на свету. Стратешки императив Сједињених Америчких Држава у области културе, јесте даље повезивање, подизање гласа за културу и њено укључивање у друштвене токове. „Уметност у амбасадама” негује односе који превазилазе границе, доприносе изградњи поверења, узајамног поштовања и разумевања међу народима. За нас је ово упориште лидерске позиције САД у свету и наставићемо да делујемо у правцу јачања слободе, људских права и мира у свету.

— Џон Форбс Кери
државни секретар САД

PING PONG

The exhibition *Ping Pong*, curated for the residence in Belgrade of the U.S. Ambassador to Serbia, Michael D. Kirby, and his wife Sara, features art from American, Serbian-American, and Serbian artists, as well as artists from around the world whose work and practices engage questions of exchange, translation, and memory.

The idea for the exhibit originated with a family story told to me by my niece, Natalija Pavolovic, who was born in Belgrade and grew up in Boston, about a ping-pong table in the garden of her family's ancestral home in Belgrade where neighbors would come to play. The house was torn down during the Tito era and the family was given a flat in a Soviet-style apartment building constructed at the site. When they moved, the family took the ping-pong table from the garden onto the roof of the apartment building, where they then played ping-pong with their new neighbors.

I am an artist living in San Francisco. My father Richard Kirby was in the Foreign Service. As children, we lived in different cities in North America, Europe, Africa, and Asia. Involving my family, along with artists, in the creation of *Ping Pong* has been a way of addressing movement from one place to another, one place after another (and back) in our memories, travels, and histories – an experience which so many of us share.

—Lynn Marie Kirby
Guest Curator

ПИНГ ПОНГ

Изложба Пинг понг, приређена за београдску резиденцију амбасадора САД у Србији, Њ.Е. Мајкла Д. Кирбија и његове супруге Саре, приказује радове америчких, српско-америчких и српских уметника, као и других уметника из целог света у чијем су деловању и радовима присутна питања попут културне размене, превођења и корнуса успомена.

Идеју о поставци изложбе сам добила на основу породичне приче коју ми је испричала моја рођака Наталија Павловић, рођена у Београду, а одрасла у Бостону, о столу за пинг понг у башти њене породичне куће у Београду, где су суседи долазили да играју стони тенис. Кућа је срушена за време Титове владавине и породици је додељен стан у стамбеној згради социјалистичког стила, изграђеној на истом месту. Када су се преселили, породица је сто за стони тенис из баште пренела на кров своје зграде, где су тада играли пинг понг са својим новим суседима.

Ја сам уметница и живим у Сан Франциску. Мој отац Ричард Кирби је био у дипломатској служби. Као деца, живели смо у различитим градовима широм Северне Америке, Европе, Африке и Азије. Идеја да моју породицу, заједно са уметницима, укључим у стварање изложбе Пинг понг, представља начин да се бавим темом сталних промена места боравка, једне за другом (и наопако), у нашим сећањима, путовањима и историји, што представља заједничко искуство које деле многи међу нама.

—Лин Мари Кирби
Гост куратор

SIMONE FATTAL

Simone Fattal was born in Syria and was educated in Lebanon. She studied philosophy in Paris at the Sorbonne, but chose to become a painter and a sculptor. She uses mainly clay, and sometimes bronze, firing in a wood kiln with the help of master ceramist Hans Spinner, who fired all the clay sculptures of Chillida, Tapiès, Riopelle, and other masters of the twentieth century. After exhibiting at the Sharjah Biennale in 2011, Fattal has exhibited her work widely. In addition to being a translator, she is also the founder of the literary press, The Post Apollo Press, which has published some of the greatest contemporary poets, including Barbara Guest, Anne Marie Albiach, Lyn Hejinian, and Leslie Scalapino, to name a few. Her film *Auto Portrait* was shown at Le Fid (Marseille), MoMA (New York), Viennale (Vienna) and, most recently, at the Contemporary MuHKA (Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen) in Antwerp. Fattal's work is included in *Here and Elsewhere*, an exhibition of art from the Arab world, at the New Museum, New York.

СИМОН ФАТАЛ

Симон Фатал је рођена у Сирији, а школовала се у Либану. Студирала је филозофију у Паризу, на Универзитету Сорбона, али је одабрала позив сликарке и вајарке. Углавном користи глину, понекад бронзу. Материјал пече у дрвеној пећи, уз помоћ врхунског керамичара Ханса Спинера који је учествовао у изradi свих глинених скулптура Чилида, Тапија, Риопела и других врхунских уметника двадесетог века. Након излагања на Бијеналу у Шарјаху 2011. године, Фаталова је излагала своје радове широм света. Бави се превођењем, а поред тога је и оснивач издавачке куће Пост Аполо Прес која је објавила дела неких од највећих савремених песника, међу којима су Барбара Гест, Ан Мари Албијак, Лин Хејиниан и Лесли Скалапино. Њен филм Аутопортрет је приказан на Фестивалу документарног филма у Марсеју, у Музеју модерне уметности у Њујорку, на филмском фестивалу Вијенале у Бечу, као и недавно у Музеју савремене уметности у Антверпену. Стваралаштво Фаталове чини део изложбе Овде и другде, на којој су приказана уметничка дела арапске културе, у Новом музеју у Њујорку.

FATTAL - ФАТАЛ

Warrior, 2002

Bronze, 22 ⁷/₁₆ x 5 ¹/₂ x 2 ³/₈ in.

Courtesy of the artist, Sausalito, California

Ратник, 2002.

Бронза, 57 x 14 x 6 cm

Уступљено љубазношћу уметнице –

Саусалито, Калифорнија

JEANNE C. FINLEY 1955

Jeanne C. Finley works in film, video, photography, installation, Internet, and site specific public works. Her work has been exhibited in international institutions, including the Guggenheim Museum, San Francisco and New York Museum of Modern Art, the Whitney Museum, and at the George Pompidou Center in Paris. She has been the recipient of many grants, including a Rockefeller Media Arts Fellowship, Guggenheim Fellowship, Creative Capital Foundation fellowship, Cal Arts/Alpert Award, National Endowment for the Arts fellowships, and the Phelan Award. Since 1989 she has worked in collaboration with John Muse on many installation and video projects, including *Manhole 452* (2011), *Flatland* (2007), *Clockwork* (2006), and *Catapult* (2005). Finley was an artist in residence at the Camargo Foundation in Cassis, France in 2008, and The Headlands Center for the Arts in 2005. In 2001 she received an Arts Link fellowship to Sarajevo, to create a film and website with Bosnian media artists. In 1990 Finley received a Fulbright Fellowship to Yugoslavia, where she directed programs for Radio/TV Belgrade. In 1994 she was an artist in residence in Istanbul, Turkey, through a grant from the Lila Wallace Readers Digest Foundation.

ЏИН С. ФИНЛ 1955

Џин С. Финли је уметница која се бави филмом, видеом, фотографијом, инсталацијама, интернетом и радовима на отвореним локацијама. Њени радови су излагани у бројним међународним институцијама, међу којима су Гугенхајм музеј, Музеј модерне уметности у Сан Франциску, Музеј модерне уметности у Њујорку, Музеј Витни и Центар Жорж Помпиду у Паризу. Финлијева је добила бројне стипендије, укључујући и Рокфелер стипендију за медије и уметност, Гугенхајм стипендију, као и стипендију Фондације креативног капитала, награду Института за уметност Калифорнија / Алперт, стипендију Националне уметничке задужбине и награду Фелан. Од 1989. године, сарађивала је са Џоном Мјузом на многим инсталацијама и видео радовима, као што су Шахт 452 (2011.), Равница (2007.), Сатни механизам (2006.) и Катапулт (2005.). Финлијева је 2008. године добила уметничку стипендију Фондације Камарго у Касису, Француска, а 2005. године је боравила у Хедлендс уметничком центру. Током 2001. године, добила је стипендију Артс-Линк за боравак у Сарајеву, где је реализовала филм и веб страницу са босанским медијским уметницима. Финлијева је 1990. године добила Фулбрајтову стипендију за боравак у Југославији, где је радила као редитељ програма на Радију и ТВ Београд. У току 1994. године, Фондација Лила Валас Ридерс Дајџест доделила јој је стипендију за уметнички рад у Истанбулу, Турска.

Next page:

FINLEY - ФИНЛ

Members of the Choir, undated. Photograph/audio, 19 1/16 x 27 9/16 in. Courtesy of the artist, San Francisco, California

Чланови хора, без датума. Звучни запис и фотографиј, 50 x 70 cm. Уступљено љубазношћу уметнице – Сан Франциско, Калифорнија

ALEXANDRA GRANT 1973

Alexandra Grant is a Los Angeles based artist who uses language, literature, and exchanges with writers as the basis for her work in painting, drawing, and sculpture. Grant is known for her collaborations that give shape to what she does outside of the studio as much as within it. She has worked with writers as diverse as hypertext pioneer Michael Joyce, actor Keanu Reeves, and philosopher Hélène Cixous.

Grant's first solo exhibition at a museum was in 2007, organized by curator Alma Ruiz, at the Museum of Contemporary Art, Los Angeles (MOCA). Numerous other shows at museums and galleries include the 2010 *California Biennial of Art* at the Orange County Museum of Art (OCMA), the Artists' Museum at MOCA in 2010 2011, *Human Nature: Contemporary Art from the Collection* at the Los Angeles County Museum of Art (LACMA) in 2011, *Drawing Surrealism*, also at LACMA in 2012, and *The Avant Garde Collection* at OCMA in 2014. In 2013 Grant completed a two city exhibition with Hélène Cixous called *Forêt Intérieure/Interior Forest*, which was inspired by Cixous's book *Philippines*. This multi dimensional project included a residency component, contributions by both Los Angeles based and Paris based artists, and public participation. Grant's ongoing body of work in painting and sculpture, *Century of the Self*, was the focus of her exhibitions in 2013 at the University of Southern California's Fisher Museum and in 2014 at Lora Reynolds Gallery in Austin, Texas.

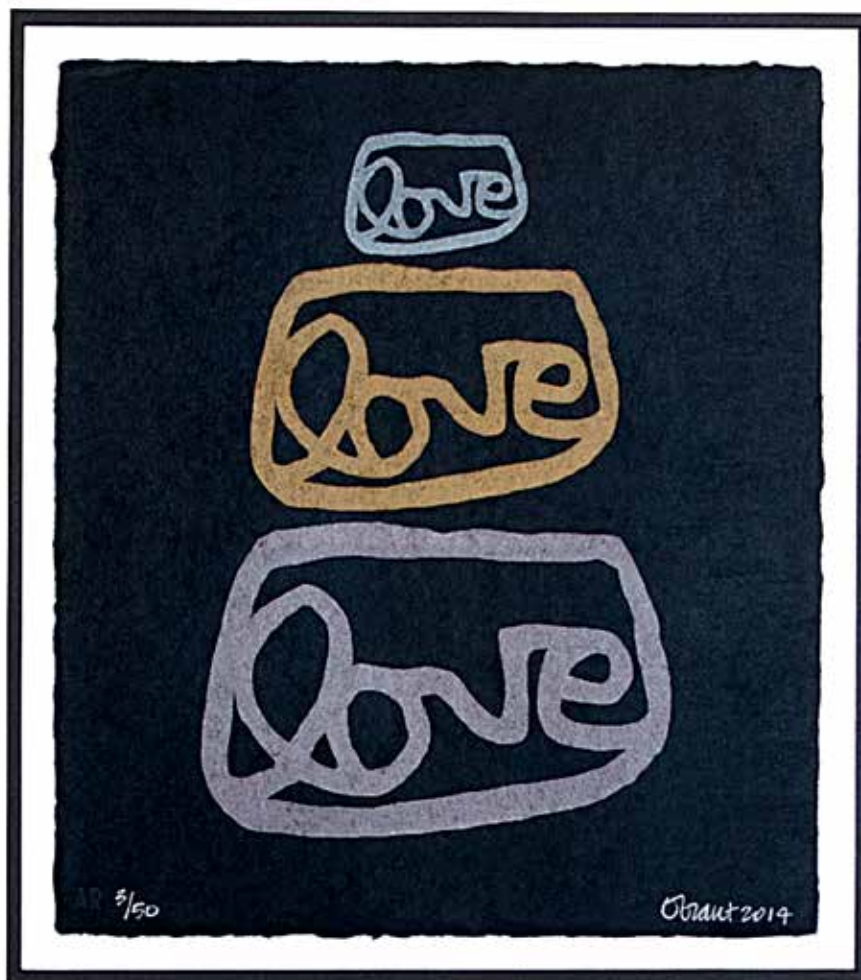
Grant is also recognized for her philanthropic grant-LOVE project, for which she has raised money for arts non profits through sales of her LOVE symbol works.

АЛЕКСАНДРА ГРАНТ 1973

Александра Грант је уметница која живи у Лос Анђелесу и користи језик, књижевност и размену са писцима као основу свог рада на пољу сликарства, цртежа и скулптуре. Грантова је подједнако позната по сарадњи која обликује њен рад изван студија као и током уметничког стварања у студију. Радила је заједно са различитим писцима, међу којима су пионир хипертекста Мајкл Џојс, глумац Кијану Ривс, филозоф Елен Сиксу.

Прву самосталну музејску изложбу Грантове организовала је 2007. године кустос Алма Руиз, у Музеју савремене уметности у Лос Анђелесу. Уследиле су бројне изложбе у музејима и галеријама, као што је Калифорнијско уметничко бијенале 2010. године у Музеју уметности округа Оринџ, Музеј уметника у Музеју савремене уметности у Лос Анђелесу 2010 2011. године, Људска природа: Савремена уметност из збирке у Музеју уметности округа Лос Анђелес 2011. године, Цртајући надреализам, такође у Музеју уметности округа Лос Анђелес 2012. године, као и Збирка авангарде у Музеју уметности округа Оринџ 2014. године. Током 2013. године, Грантова је завршила изложбу реализовану у два града, заједно са Елен Сиксу, под називом Унутрашња шума, инспирисану књигом Сиксијеве под насловом Филипини. Овај вишедимензиони пројекат је имао и стамбену компоненту, захваљујући доприносу уметника из Лос Анђелеса и Париза и уз учешће јавности. Најновије слике и скулптуре Грантове, под називом Век сопствености, биле су у средишту њене изложбе у Фишер музеју Универзитета јужне Калифорније 2013. године, као и у Галерији Лора Рејнолдс у Остину, Тексас, 2014. године.

Грантова је позната и по филантропском пројекту под називом подариЉУБАВ, у оквиру кога је сакупила новац за непрофитну уметност путем продаје уметничких радова са симболом љубави.

GRANT - ГРАНТ

Love, Love, Love, undated. Letterpress print on paper, 10 ½ x 9 ½ in. Courtesy of the artist, Los Angeles, California

Љубав, љубав, љубав, без датума. Штампана на папиру, 26,7 x 24,1 cm. Уступљено љубазношћу уметнице – Лос Анђелес, Калифорнија

DOUGLAS HALL

Doug Hall is an internationally-known artist who has worked for over forty years in a wide range of media, including performance, installation, video, and large format photography. In the 1970s he became prominent for his collaborative work with the media art collective T. R. Uthco, which, among many other works, created the video and installation entitled *The Eternal Frame* (1976, in collaboration with Ant Farm), a reenactment of the Kennedy assassination, filmed in Dealey Plaza in Dallas, Texas. Coming out of performance, Hall's work, whether in photography, video, or installation, has reflected his interest in how our bodies inhabit and are inhabited by the spaces they move through and how these spaces mediate our experiences of the world.

Hall's work in diverse media has been exhibited in museums in the United States and Europe, and is included in numerous private and public collections. A selection of public collections includes the San Francisco Museum of Modern Art, California; The Museum of Modern Art, New York; The Contemporary Art Museum, Chicago; The Berlinische Galerie, Germany; Berkeley Art Museum/Pacific Film Archive, California; Museum für Moderne Kunst, Vienna; The San Jose Museum of Art, California; and The Whitney Museum of American Art, New York. Hall is Professor Emeritus at the San Francisco Art Institute, where he taught from 1980 until 2008. Currently, he is a visiting artist in Graduate Fine Art at the California College of the Arts, San Francisco.

ДАГЛАС ХОЛ

Даг Хол је уметник познат широм света који већ преко четрдесет година ствара у различитим медијским формама, као што су перформанси, инсталације, видео и фотографије великог формата. Током 1970-их година, постао је познат захваљујући сарадњи са групом медијских уметника Т.Р. Јутко која је стварала бројне радове, међу којима је видео и инсталација Вечита превара (дело настало 1976. године, у сарадњи са Ент Фарм), инсцениција атентата на Дона Ф. Кенедија, снимљена на Дили плази у Даласу, Тексас. На основу искустава на пољу перформанса, стваралаштво Хола, било да се ради о фотографији, видео радовима или инсталацијама, осликава његово интересовање за феноменом како наша тела настајују и бивају настањена просторима кроз које се крећу, као и начином на који ови простори утичу на наше поимање света.

Холови радови настали у различитим медијима изложени су у музејима широм Сједињених Америчких Држава и Европе и чине део бројних приватних и јавних збирки. Његови радови су, између осталог, део музејских збирки у Музеју модерне уметности Сан Франциска у Калифорнији, Музеју модерне уметности у Њујорку, Музеју савремене уметности у Чикагу, Берлинској галерији у Берлину, Немачка, затим у Музеју уметности у Берклију / Пацифичком филмском архиву у Калифорнији, Музеју модерне уметности у Бечу, Аустрија, Музеју уметности Сан Хозе у Калифорнији и Витни музеју америчке уметности у Њујорку, САД. Хол има почасно звање Professor Emeritus на Институту за уметност у Сан Франциску, где је предавао од 1980. до 2008. године. У овом тренутку је гостујући уметник на Одсеку сликарства на Колеџу за уметност Калифорнија у Сан Франциску.

HALL - ХОЛ

Untitled, 2013. Color photograph, 24 13/16 x 32 in. Courtesy of the artist, San Francisco, California

Без наслова, 2013. Фотографија у боји, 63 x 81,3 cm. Уступљено љубазношћу уметника – Сан Франциско, Калифорнија

TARANEH HEMAMI & LYNN MARIE KIRBY 1951

Taraneh Hemami was raised in Tehran, Iran, and lives in San Francisco. Her work engages in diverse strategies, including installation, object and media productions, and collective and participatory projects, as well as curation to explore themes of displacement, preservation, and representation. Examining the careful crafting of images as propagated for power and political gain, Hemami's recent explorations become commentaries on tools of manipulation and persuasion used across nations and histories.

Hemami is the recipient of grants and fellowships from Creative Capital, the Creative Work Fund, the San Francisco Arts Commission, California Council for the Humanities, and the Center for Cultural Innovation, as well as awards and fellowships from Kala Art Institute, the Christensen Fund, and the Fleishhacker Foundation. She has exhibited at national and international venues, including the Victoria and Albert Museum, and Rose Issa Projects, London, England; Villa Empain, Brussels, Belgium; Intersection for the Arts and Yerba Buena Center for the Arts, both in San Francisco, California; Tarahan Azad, Tehran, Iran; Beirut Exhibition Center, Lebanon; and Sharjah Art Museum, United Arab Emirates. Hemami holds a Master of Fine Arts degree in painting from California College of Arts and Crafts (now California College of the Arts), San Francisco.

Lynn Marie Kirby is occupied with questions of place and the residue of history. Her practice depends on improvisation and collaboration, accidents that make her jump, and forms of contemplation. From her background in cinema, performative and expanded sculptural forms, Kirby is engaged with seeing through different systems, both visible and hidden, using changing technologies as extensions of perception to capture the flow of time. Her work has been widely exhibited in galleries and museums, including the Whitney Museum of American Art and the Museum of Modern Art, New York; Olympic Museum, Sarajevo; the Pompidou Centre in Paris and Strasbourg Museum of Contemporary Art, France; Arsenal, Berlin; Manage, St. Petersburg; Bio Paradis, Reykjavik; Fei Contemporary, Shanghai; Art in Embassies, Chisinau; Portland Museum of Art, Oregon; as well as the Kennedy Center and the Corcoran Gallery in Washington, D.C. Venues in California include LACE and Hammer in Los Angeles; the Pacific Film Archive in Berkeley; the Oakland Museum; the San Francisco Cinematheque; Yerba Buena Center for the Arts; the de Young Museum; and the Museum of Modern Art and Manresa Gallery in San Francisco.

Kirby's media work has shown at film festivals around the world, including Oberhausen, Toronto, London, San Francisco, and Athens. She is the recipient of grants and fellowships from such prestigious institutions as the Guggenheim Foundation, Djerassi Foundation, National Endowment for the Arts, Film Arts Foundation, Jerome Foundation, Kelsey Street Press, and the Arts Commission of San Francisco. She is a professor at the California College of the Arts, San Francisco.

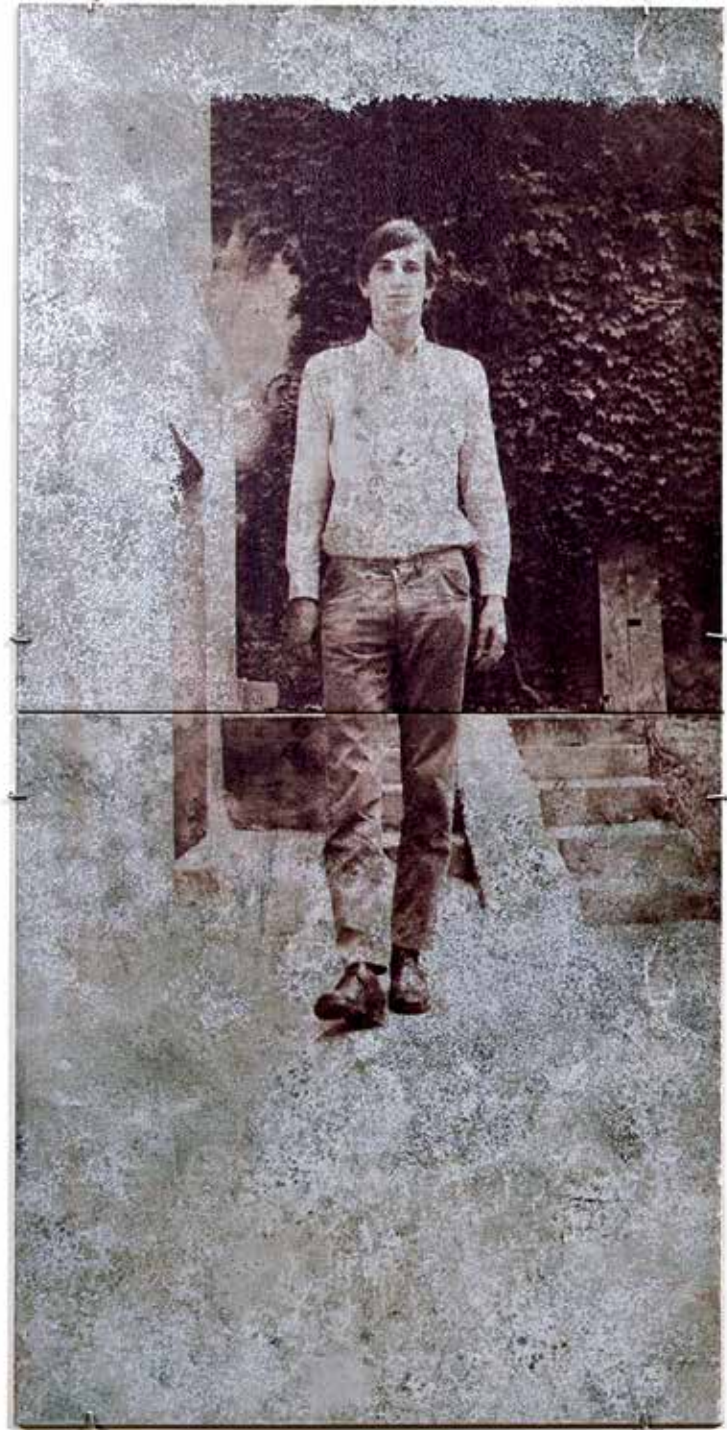
ТАРАНЕХ ХЕМАМИ & ЛИН МАРИ КИРБИ 1951

Таранех Хемами је одрасла у Техерану, Иран, а живи у Сан Франциску. Она се у свом раду ослања на различите стратегије, бавећи се инсталацијом, израдом предмета, медијском продукцијом, као и колективним и партиципативним пројектима и улогама кустоса у истраживању тема промене места боравка, очувања и представљања. Посматрајући пажљиво стварање слика које као да теже власти и политичком утицају, новији радови Хемамијеве постају коментари алата манипулације и убеђивања који се користе у многим народима током историје.

Хемамијева је добитница награда и стипендија институција као што су Креативни капитал, Фонд за креативни рад, Комисија за уметност Сан Франциска, Веће за хуманитарне науке Калифорније и Центар за културну иновацију. Поред тога, добила је награде и стипендије Кала института за уметност, Фонда Кристенсен и Фондације Флајшхакер. Хемамијева је излагала у САД и иностранству, између осталог у Музеју Викторија и Алберт, као и у оквиру пројекта Роуз Иса у Лондону, Велика Британија, у Вили Емпан, у Бриселу, Белгија, затим у Одсеку за уметност и Центру за уметност Јерба Буена, у Сан Франциску, САД, у Тарахан Азаду у Техерану, Иран, у Бејрутском изложбеном центру у Бејруту, Либан, као и у Музеју уметности Шарјах, у Уједињеним Арапским Емиратима. Хемамијева је магистрирала на Одсеку за примењену уметност и сликарство Калифорнијског колеџа за уметност у Сан Франциску.

Лин Мари Кирби се бави питањима различитих места и остатака историје. Њен рад се ослања на импровизацију и сарадњу, случајне догађаје који је инспиришу и разне облике контемплације. Захваљујући искуствима стеченим у свету филмске уметности, перформанса и проширених вајарских форми, Кирбијева сагледава стварност кроз различите системе, видљиве и скривене, користећи променљиве технологије као продужетак опажања како би ухватила проток времена. Радови Кирбијеве су излагани у многим галеријама и музејима, међу којима су Музеј америчке уметности Витни и Музеј модерне уметности у Њујорку, Олимпијски музеј у Сарајеву, Центар Жорж Попиду у Паризу и Музеј савремене уметности у Стразбуру, Француска, Арсенал у Берлину, Немачка, Менаж у Санкт Петербургу, Био Парадиз у Рејкјавик, Феј савремена у Шангају, Уметност у амбасадама у Кишињеву, Молдавија, Музеј уметности Портланда у Орегону; као и Кенеди центар и Галерија Коркоран у Вашингтону. У Калифорнији, излагала је у ЛЕЈС-у и Хамер у Лос Анђелесу, Пацифичком филмском архиву у Берклију, Музеју у Оукленду, Кинотеци у Сан Франциску; Центру за уметност Јерба Буена, Музеју Де Јанг, као и Музеју модерне уметности и Галерији Манреса у Сан Франциску.

Медијски радови Кирбијеве су приказивани на филмским фестивалима широм света, међу којима су фестивали у Оберхаузену, Торонту, Лондону, Сан Франциску и Атини. Кирбијева је добитница бројних награда и стипендија престижних институција као што су Фондација Гугенхајм, Фондација Ђераси, Национална задужбина за уметност, Фондација за филм и уметност, Фондација Цером, Келси Стрит Прес и Комисија за уметност Сан Франциска. У звању професора предаје на Калифорнијском колеџу за уметност у Сан Франциску.

HEMAMI & KIRBY - ХЕМАМИ & КИРБИ

Mapping Transmissions, 28 Miloša Pocerca, and Jackson, California, undated

Photography, oil paint, canvas, and etched concrete stones, variable dimensions. Courtesy of the artist, San Francisco, California

Мапирање преноса, Милоша Поцерца 28 и Џексон, Калифорнија, без датума

Фотографија и бетонске украсне плоче различитих димензија. Уступљено љубазношћу уметнице, Сан Франциско, Калифорнија

ŽOLT KOVAČ

Žolt Kovač is a Serbian painter currently living, working, and studying in Belgrade. His three pieces for this exhibition come from his *Brilliant Painting Series* and feature juxtapositions of wordplay and abstract forms.

Brilliant Pictures are publicly displayed for the first time in the year celebrated as the hundredth anniversary of very important, even decisive artistic projects in the history of modern art. Since 1913 the institution of modern art has been gradually emerging and gaining acceptance in the public and popular discourse of Western European and American culture. Abstract painting as the final outcome of self-sufficient modern painting, received in 1913 significant elaborations in the works of Piet Mondrian, Kazimir Malevich, Robert Delaunay and Ferdinand Leger. According to this chronology, modern painting has been accepted and cultivated for the last hundred years, and its centenary heritage has endowed it with a prestigious historical legitimacy. Although repeatedly proclaimed dead, unnecessary, obsolete, or powerless, it has survived thanks to its infinite openness and capacity to absorb and assimilate all transformations, subversions and criticisms inscribed in its formal and semantic frames.

Dilemmas about the essence of image, as well as those about the nature of painting and its position at the actual moment are points of departure for Žolt Kovač's artistic deliberations. Since his early experiments in *The Good and the Bad Painting* (2000), where he charges the stability of the system of evaluation of an artist's formal success; since his subversive and witty statement on the necessity to demystify the institution of art and the figure of the artist in *Painting Develops Supernatural Abilities* and *Esthetic Experience Develops Supernatural Abilities* (2000), Kovač raises intriguing questions about the status of painting at the introspective level, within his own artistic position, as well as the power

of painting in the larger field of its interaction with society or observer. Kovač continues his exploration of the painting's capacity to bridge the gap between art and life in *Invisible Paintings* (2003), *Empty Time* (2007-2008) and *Paintings of Superfluous Information*, ceaselessly affirming the need to free the medium from the constraints imposed on it by its pedigree of an exclusive historical position, by the imperative of complex theoretical-aesthetical elaboration, by autoreferentiality, and complacency of painterly medium and authors themselves.

Stupid Paintings (2008-2009) have also been created on this persistent path of positive banalization. They reintroduce abstraction into Kovač's artistic repertoire as a field for maneuvers of subversion and play with the encumbering legacy of modernist painting. As he studied at the Faculty of Fine Arts in Belgrade within an unmistakably modernist approach to arts and artistic creation, his response to the legacy of this significant artistic narrative results from his situation: aware of unfeasibility and obsolescence of exclusive and unidirectional artistic efforts in contemporary circumstances, he relativizes and subverts the ponderous, powerful substance of painting in his wish to participate in the transformation of the relationship between a painting and its social context. For Kovač, a painting is not an exclusive, almost inaccessible object of esthetic or intellectual enjoyment, but rather a visual message tending to lure the observer into an exchange of life's experiences and everyday situations.

www.zoltkovac.com

ЖОЛТ КОВАЧ

Жолт Ковач је српски сликар који живи, ради и студира у Београду. Његове три слике које чине део ове изложбе насликане су у серији радова Сјајне слике и представљају јукстапозицију игре речи и апстрактних форми.

Сјајне слике су први пут приказане јавности у години када је обележена стогодишњица веома значајног, можда и одлучујућег уметничког пројекта у историји савремене уметности. Почев од 1913. године, институција модерне уметности је постепено настајала и придобијала наклоност јавности и јавног дискурса у западноевропској и америчкој култури. Апстрактно сликарство као коначни исход самодовољног модерног сликарства, 1913. године је добило јасан израз у делима Пита Мондријана, Казимира Маљевића, Роберта Дилејнија и Фернана Лежеа. Према овој хронологији, модерно сликарство је прихваћено и развијало се последњих стотину година, а ово стогодишње наслеђе му даје престиж и историјски легитимитет. Иако више пута проглашавано мртвим, непотребним, превазиђеним или немоћним, преживело је захваљујући својој безграничној отворености и способности да апсорбује и асимилиује различите трансформације, субверзије и критике уписане у својим формалним и семантичким оквирима.

Дилеме о суштини слике, као и о природи сликарства и позицији ове уметности у садашњем тренутку, чине полазну тачку уметничких разматрања Жолта Ковача. Од раних експеримената у радовима Добро и лоше сликарство (2000.), где критикује стабилност система евалуације формалног успеха уметника, преко субверзивне и бритке изјаве о неопходности демистификације институције уметности и фигуре уметника на сликама Слика развија натприродне способности и Естетско искуство развија натприродне способности (2000.),

Ковач поставља интригантна питања о статусу сликарства на нивоу интроспекције, у оквиру сопствене позиције уметника, као и о снази сликарства на ширем пољу интеракције са друштвом или посматрачем. Ковач наставља да истражује капацитет сликарства да премости јаз између уметности и живота у радовима Невидљиве слике (2003.), Празно време (2007-2008.) и Сlike површних информација, изнова потврђујући потребу да се овај медиј ослободи ограничења наметнутих пореклом које подразумева изузетан историјски положај, императивом комплексних теоријско-естетских разматрања, затим самореференцијалношћу и задовољством медијума сликара и самих аутора. Глупе слике (2008-2009.) су такође настале на овом упорном трагу позитивне банализације. Оне поново уводе апстракцију на Ковачев уметнички репертоар као поље маневрисања субверзивним и поигравања оптерећујућим наслеђем модернистичког сликарства. Будући да је студирао на Факултету ликовних уметности у Београду, у оквиру постојаног модернистичког приступа уметности и уметничком стварању, његов одговор наслеђу овог значајног уметничког наратива проистиче из следећег става: будући свестан неостварљивости и превазиђености ексклузивних и једносмерних уметничких напора у савременим околностима, он релативизује и подрива масивну, моћну суштину сликарства у жељи да учествује у трансформацији односа између слике и њеног друштвеног контекста. За Ковача, слика није ексклузиван, готово недоступан предмет естетског или интелектуалног уживања, већ је то визуелна порука која тежи да увуче посматрача у размену животних искустава и свакодневних ситуација.

www.zoltkovac.com

КОВАЧ - КОВАЧ

Power without Obligation, undated
Metallic paint on aluminum,
48 ¹³/₁₆ x 36 ¹/₄ in.
Courtesy of the artist, Pancevo, Serbia

Снага без обавеза, без датума
Металик боја на алуминијуму,
124 x 92 cm
Уступљено љубазношћу уметника –
Панчево, Србија

LEORA LUTZ

Leora Lutz is a Toronto-born writer, artist, and art administrator who grew up in the north eastern part of Los Angeles, before relocating to the San Francisco Bay Area in 2011. Lutz's personal ideology stems from the fruition of punk rock reasoning and a life-long practice with the handmade – continually questioning the active role that art plays in shaping history. Her interdisciplinary practice is rooted in the writings of rebels who questioned the norms of their time, drawing inspiration from Zen poetry to Henry David Thoreau, Immanuel Kant to Hannah Arendt, Dorothy Parker to Samuel Beckett.

Since spring 2013, Lutz has been a regular contributor to *San Francisco Arts Quarterly*. She is also an art educator; her recent guest artist lectures include *Color All the Time* and *You Are Not Your F*ing Khakis*. Recent research and art-making topics include: *Thing* as it pertains to romance; *Garment for You: Fahrenheit 451 Redux*; and a sound mash-up of subway escalators and corporate automatic soap dispensers. Her work has been shown at several galleries, institutions, and public places including the Henry Art Gallery in Seattle, MOCA, Palm Springs Museum of Art, 18th Street Arts Center, and the Wattis Institute for Contemporary Art. Her project *if by sea: sound-poetic walk* was historically-based field recordings installed at Angel Island in San Francisco Bay. She recently finished a project for the For-Site Foundation called *inkwell* in which she performed landscape interventions.

ЛЕОРА ЛУЦ

Леора Луц је писац, уметница и уметнички продуцент која живи у Торонту. Одрасла је у северозападном Лос Анђелесу, а затим се одселила у Сан Франциско 2011. године. Лична идеологија Луцове проистиче из остварења панк-рок начина размишљања и година посвећених ручном раду, уз непрекидно преиспитивање активне улоге уметности у обликовању историје. Њен интердисциплинарни рад се темељи на списима и делима чувених људи који су живели испред свог времена, преиспитујући тадашње друштвене норме, црпећи при томе инспирацију од зен поезије до Хенри Дејвида Тороа, Имануела Канта, Хане Арент, Дороти Паркер и Семјуела Бекета.

Од пролећа 2013. године, Луцова је редован сарадник часописа Уметнички квартал Сан Франциска. Поред тога, бави се и уметничком едукацијом. Недавно је одржала гостујућа предавања под називом Увек боја и Ти ниси проклете каки боје. Међу њеним новијим истраживањима и темама уметничког стваралаштва су: Ствар која као да се односи на романсу, Одећа за вас: Фаренхајт 451 Редукс, као и звучна мешавина покретних степеница метроа и аутомата за сапун у пословним зградама. Радови Луцове су приказани у бројним галеријама, институцијама и јавним просторима, међу којима су Уметничка галерија Хенри у Сијетлу, Музеј савремене уметности у Лос Анђелесу, Музеј уметности Палм Спрингсу, Центар за уметност у 18. улици и Институт савремене уметности Ватис. Њен пројекат под називом Ако поред мора: звучно-поетска шетња представља историјске снимке постављене на Ејнзел Ајленду у Сан Франциску. Недавно је завршила пројекат за Фор Сајт Фондацију, под називом Инквел, у коме је извела перформанс у природном амбијенту.

LUTZ - ЛУЦ

Text Kilim, 2013

House paint on linen, mahogany,
printed text (in 3 parts), 67 x 45 in.
Courtesy of the artist, Oakland,
California

Текст ћилим, 2013.

Боја на лану, махагонија,
штампани текст (из три дела),
170,2 x 114,3 cm
Уступљено љубазношћу уметнице
– Оукленд, Калифорнија

BRANISLAV NIKOLIĆ 1970

Branislav Nikolić is an artist and curator working in the media of painting, sculpture, installation, and photography. Born in 1970 in Šabac (Serbia) to an artistic family, Nikolić has been dealing for many years with the social dimension of sculpture as a medium in public space. Very often he acts as an archeologist of contemporary society, exploring new value to used objects. Nikolić's focus is mainly on pieces of wood, found on the streets, which have lost their purpose – both the natural one (as a tree) and the utilitarian one (as wood-work). His sculptures represent more than just skillful transformations of material. His intervention entails introduction of socially discarded facts into the institutions of art, where they obtain new function: the status of works of art. City vibrations become resonant in a way that optimizes the society and institution in artistic and socially engaged terms.

Nikolić's focus is not on the passive appropriation of social facts, but instead on their interpretation. Thus, he is creating the work of art with the function of productive social critique grounded in recombination, recomposition, and reconstruction of existing facts. In his paintings, Nikolić moves along the trace of pop research of industrial products, with which he ambivalently plays all the time. He starts with realistic items that he collects, notes down, and modifies. These are the objects from every day life which obtain an artistic character once they are removed from their usual contexts. Nikolić's images are reduced, minimalistically clean, and articulated, with a form as their dominant feature. Apparently simple, his paintings reveal their multidimensional nature as they involve images of values that a modern society writes into universally recognizable forms.

Nikolić has presented his work in many individual and group exhibitions, in his country and abroad. Moreover, his work has been included in several public, corporate, and private collections. Nikolić received a Bachelor of Arts degree in painting from the Art Academy of Novi Sad, Serbia, and a Master of Fine Arts degree both from the Art Academy of Novi Sad and from the Dutch Art Institute, Enschede, The Netherlands. He has been a member of the Visual Artists Association of Serbia (ULUS) since 1995, and of the international art collective New Remote (www.newremote.net). Since 2002 Nikolić has been a curator of the Jalovik Art Workshop (www.jalovik.net). Together with Kosta Bogdanović and Rajka, Nikolić co-authored elementary school textbooks about the visual arts. He currently lives and works in Belgrade, Serbia.

www.branislavnikolic.net

БРАНИСЛАВ НИКОЛИЋ 1970

Бранислав Николић је уметник и кустос који ствара у медијима попут сликарства, вајарства, инсталација и фотографије. Рођен је 1970. године у Шапцу, у уметничкој породици, а већ годинама се бави друштвеном димензијом скулптуре као медија у јавном простору. Често делује као археолог савременог друштва, истражујући нову вредност коришћених предмета. Николић се углавном фокусира на парчиће и остатке дрвета нађене на улици који су изгубили своју првобитну сврху, како природне остатке (делове дрвета) тако и коришћене (делове дрвенарије и других предмета). Његове скулптуре нису само веште трансформације материјала, већ подразумевају увођење друштвено одбачених предмета у уметничке институције, где они добијају своју нову функцију и статус уметничких дела. Вибрације града постају звучне на такав начин који оптимизује друштво и институције у уметничким и друштвено ангажованим оквирима.

Николић није усредсређен на пасивно прихватање друштвених чињеница, већ на њихово тумачење. На тај начин, он ствара уметничко дело са функцијом продуктивне друштвене критике засноване на рекомбиновању, рекомпоновању и реконструисању постојећих чињеница. На својим сликама, Николић се креће трагом по истраживања индустријских производа, којима се непрестано поиграва на амбивалентан начин. Започиње ре-

листичним предметима које сакупља, записује и преобликује. То су предмети из свакодневног живота који попримају уметнички карактер када се изместе из уобичајеног контекста. Николићеве слике су сведене, минималистички чисте и артикулисане, а форма је њихова основна карактеристика. Наизглед једноставне, његове слике откривају своју вишедимензионалну природу обухватајући слике вредности које савремено друштво уписује у универзално препознатљиве облике.

Николић је излагао своје радове на бројним самосталним и групним изложбама, како у земљи тако и у иностранству. Поред тога, његова дела чине део неколико јавних, корпоративних и приватних збирки. Николић је дипломирао сликарство на Академији уметности у Новом Саду, а магистрирао је сликарство такође на Академији у Новом Саду као и на Холандском институту за уметност у Еншедеу, Холандија. Члан је Удружења ликовних уметника Србије (УЛУС) од 1995. године, као и међународне уметничке групе Њу Римоут (www.newremote.net). Од 2002. године, Николић је кустос Уметничке радионице Јаловик (www.jalovik.net). Заједно са Костом Богдановићем и Рајком Бошковићем, Николић је коаутор уџбеника за основну школу из ликовне уметности. Живи у Београду.

www.branislavnikolic.net

НИКОЛИЋ - НИКОЛИЋ

City Mirror, 2013. Found timber, relief, 78 ¾ x 55 ⅞ x 5 ½ in. Courtesy of the artist, Belgrade, Serbia

Огледало града, 2013. Дрвни остаци, рељеф, 200 x 140 x 14 cm. Уступљено љубазношћу уметника – Београд, Србија

VESSNA PERUNOVICH

Vessna Perunovich is a Toronto-based, Yugoslav-born visual artist who immigrated to Canada in 1988, and since then has developed an extensive interdisciplinary practice. She works in a diverse range of media, including painting, drawing, installation, sculpture, video, and performance. Perunovich has exhibited extensively, both nationally and internationally, presenting over seventy solo exhibitions and special projects. She has shown her work at international biennials in Cuba, Albania, England, Portugal, Yugoslavia, and Greece and taken part in international residencies in Beijing, New York, Berlin, Bursa (Turkey), Banff (Canada), as well as in the Serbian cities of Prijepolje and Ečka. Her interdisciplinary survey exhibitions *Borderless* and *Emblems of Enigma* have recently been exhibited at public galleries and museums across Canada and in Europe. Perunovich is a recipient of the Toronto Friends of Visual Arts award (2005) and a Chalmers Development Grant (2011), as well as grants from the Toronto Arts Council. She has received awards from the Canada Council for the Arts and Ontario Arts Council.

Perunovich's works are included in numerous private and public collections in the United States, Canada, and Europe.

ВЕСНА ПЕРУНОВИЋ

Весна Перуновић је уметница рођена у Југославији која је 1988. године емигрирала у Канаду и од тада живи у Торонту, интензивно се бавећи интердисциплинарним радом. Она ствара у широком распону медија, укључујући слике, цртеже, инсталације, скулптуре, видео и перформансе. Перуновићева је излагала на многим изложбама у земљи и иностранству, представивши преко седамдесет самосталних изложби и посебних пројеката. Приказала је своја дела на међународним бијеналима на Куби, у Албанији, Енглеској, Португалу, Југославији и Грчкој, а учествовала је у међународним изложбама у Пекингу, Њујорку, Берлину, Бурси у Турској, Банфу у Канади, као и у српским градовима Пријепољу и Ечкој. Њене интердисциплинарне изложбе прегледа Без граница и Амблеми енигме недавно су приказане у јавним галеријама и музејима широм Канаде и Европе. Перуновићева је добила награду Пријатеља визуелних уметности Торонта (2005.) и награду Чалмерс Девелопмент (2011.), као и награде Уметничког већа Торонта. Награђена је и од стране Канадског уметничког већа и Уметничког већа Онтарија.

Радови Перуновићеве се налазе у бројним приватним и јавним збиркама у САД, Канади и Европи.

PERUNOVICH - ПЕРУНОВИЋ

Stitching the Snow, undated. Nine-part photograph, 41 ¾ x 59 ½ in. Courtesy of the artist, Toronto, Ontario

Шавови у снегу, без датума. Фотографија из девет делова, 106,1 x 151 cm. Уступљено љубазношћу уметнице – Торонто, Онтарио

ALEXIS PETTY 1982

Alexis Petty is a San Francisco-based designer and artist. She received a Master of Fine Arts degree in design from California College of the Arts in San Francisco in 2009, and a Bachelor's degree in architecture from the University of Colorado at Boulder. Since the beginning of 2010, Petty has co-organized, co-curated, and is the web and print designer for the Carville Annex in the Outer Sunset. The gallery and studios at the Carville Annex are home to the idea that the art show is a conversation, not an exhibition – both the result and onset of the process of making. Petty also began the Upper Left Ethnography Project, also in the Outer Sunset, originally sponsored by Southern Exposure's Alternative Exposure Grant. She is the co-organizer, as well as the web and print designer. The project works within the Carville Annex to create a framework of support for artists in San Francisco. The project seeks to explore portraiture as a way to understand an emerging community in a fringe San Francisco neighborhood.

Petty is a contributing artist for Julie Cloutier's *City Reader*, a publication set to unravel relationships between the pedestrian and the sidewalk. She is a contributing artist and print designer for Factory Company, which organized the 2010 event *Semester of Love*.

Her project for the U.S. Ambassador's Residence in Belgrade is based on the Berlin house that was owned by her great grandfather Erich Mendelsohn, a German Jewish architect who abandoned his home just before World War II. Petty replicated two doors from his house and placed them in her home in San Francisco.

АЛЕКСИС ПЕТИ 1982

Алексис Пети је дизајнерка и уметница која живи у Сан Франциску. Магистрирала је сликарство и дизајн на Калифорнијском колеџу за уметност у Сан Франциску 2009. године, а дипломирала архитектуру на Универзитету Колорада у Болдеру. Од почетка 2010. године, Петијева је била суорганизатор и кустос, као и веб и графички дизајнер за Карвил Анекс у Аутер Сансету. Галерије и студији Карвил Анекса негују замисао да је уметничка представа заправо разговор а не изложба, како у исходу тако и у зачетку процеса стварања. Петијева је такође започела Горњи леви етнографски пројекат у Аутер Сансету који је првобитно спонзорисан у оквиру награде за алтернативни рад. Она је овде суорганизатор, веб и графички дизајнер. У сарадњи са Карвил Анексом, кроз пројекат се ствара оквир за подршку уметницима у Сан Франциску, истражујући портретисање као начин разумевања растуће маргиналне заједнице у суседству Сан Франциска.

Петијева сарађује као уметница у Сити ридеру Џули Клутије, публикацији која тежи расплитању односа између пешака и тротоара. Сарађује и као графички дизајнер са Фактори компани која је 2010. организовала догађај Семестар љубави.

Рад Петијеве за изложбу у резиденцији амбасадора САД у Београду је настао на основу приче о кући у Берлину коју је изградио прадеда ове уметнице, Ерих Менделсон, немачки архитекта јеврејског порекла који је напустио свој дом непосредно пре почетка Другог светског рата. Петијева је направила реплике двоје врата из ове куће и поставила их у свој дом у Сан Франциску.

PETTY - ПЕТИ

Proximity Portrait, 2013

Photograph of original installation

Pencil and acrylic on linen,

72 x 30 in., each door

Courtesy of the artist, San Francisco, California

Портрет близине, 2013.

Фотографија оригиналне инсталације

Оловка и акрилик на ланеном платну,

182,9 x 76,2 cm свака врата

Уступљено љубазношћу уметнице

– Сан Франциско, Калифорнија

АНА ПРВАЧКИ 1976

Serbian born Ana Prvački is an artist whose work draws on daily practices and social research. Her interventions are meant to transform the viewer's perception and experience of daily life and routine, providing solutions to our everyday problems, worries, and fears. She explores social anxiety and the comedic potential of faux pas, as well as the socio-political significance of welcoming the "other." Prvački was recently an artist in residence at the Hammer Museum (Los Angeles) where she developed *Greeting Committee* (2011), a participatory project about gestures of hospitality, civility, and etiquette. She has shown in numerous international venues, including at the SMART Museum in Chicago; Bloomberg, Lombard Freid Projects, and Art in General, all in New York; Isabella Stewart Gardner Museum in Boston; Centre Pompidou in Paris; Castello di Rivoli Museo d'Arte Contemporanea in Turin; Australia's Sydney Biennial; the Singapore Biennial, and the Turin Triennale. Prvački is based in Los Angeles.

[www.gardnermuseum.org/
contemporary_art/artists/ana_prvacki](http://www.gardnermuseum.org/contemporary_art/artists/ana_prvacki)

АНА ПРВАЧКИ 1976

Ана Првачки је уметница рођена у Србији, а њени радови се заснивају на свакодневним искуствима и друштвеним истраживањима. У својим делима, она тежи преобликовању перцепције посматрача и свакодневних рутинских искустава, пружајући решења за наше свакодневне проблеме, бриге и страхове. Она истражује анксиозност друштва и комични потенцијал гафова, као и друштвено-политички значај прихватања нечег „другачијег“. Првачки је недавно боравила на стручној пракси у Музеју Хамер у Лос Анђелесу, где је реализовала Одбор за дочек (2011.), партиципативни пројекат посвећен гестикулацији која означава гостопримство, цивилизованост и бонтон. Излагала је у бројним просторима у иностранству, међу којима су Музеј СМАРТ у Чикагу, Блумберг, Ломбард-Фрајд пројекти, као и Арт ин Ценерал, сви у Њујорку, затим Музеј Изабела Стјуарт Гарднер у Бостону, Центар Помпиду у Паризу, Музеј савремене уметности Кастело ди Риволи у Торину, као и Аустралијско бијенале у Сиднеју, Бијенале у Сингапуру и Тријенале у Торину. Првачки живи у Лос Анђелесу.

[www.gardnermuseum.org/
contemporary_art/artists/ana_prvacki](http://www.gardnermuseum.org/contemporary_art/artists/ana_prvacki)

Next page:

ПРВАЧКИ - ПРВАЧКИ

Greeting Committee PSA, undated. Video. Courtesy of the artist, Los Angeles, California
Поздравни одбор ПСА, без датума. Видео. Уступљено љубазношћу уметнице – Лос Анђелес, Калифорнија

ANN SCHNAKE

Ann Schnake is an artist who builds installations and sculptural works engaging with bodies in failing economic and ecologic systems. She is both an artist and a nurse and often collaborates with other body workers, including other artists, nurses, cooks, dancers, and hairdressers. Her family is originally from Serbian villages in Montenegro and Croatia. All her life she has traveled back and forth from the region to her home in the San Francisco Bay Area, with her world viewpoint greatly enriched by the complications of village life, the rise and fall of socialism, and experiences of immigrant realities.

Schnake's visual and performative works can be seen in expected sites, like galleries, and in unexpected locations, from hospitals to dinner tables to tents. She was the founder of ArtsChange, directing exhibitions, performances, and social dialogue in public sites in Richmond, California – one of the most violent cities in the U.S. – from 1996 to 2010, and the director of the Bosnian Youth Art Workshop in East Oakland, California from 2005 to 2008. Recent works include *Itinerant Structure: Traveling Medicine Show and Empanada Stand* at dOCUMENTA(13) in Kassel, Germany (2012); *Poetic Potatoes* at Berkeley Art Center (2014); *Odd Sunday Dinners*, a series of curated meals and conversations (2010 to the present); and *MobileInTent*, an ongoing traveling project of visual and performative work (2013 to the present). Schnake holds a Bachelor of Arts degree and a Master of Science degree in nursing from the University of California at San Francisco, and a Masters in Fine Arts degree from California College of the Arts, San Francisco.

ЕН ШНЕЈК

Ен Шнејк је уметница која ствара инсталације и вајарска дела представљајући тела у системи-ма привреде и животне средине, пуним мана. Она је истовремено и уметница и неговатељица, а често сарађује са људима чија занимања обухватају телесни аспект, као што су уметници, медицинске сестре, кувари, плесачи и фризерери. Породица Шнејкове је пореклом из српских подручја Црне Горе и Хрватске. Читавог живота путује на релацији од овог региона до свог дома у заливу Сан Франциска, а њено сагледавање света око себе је умногоме обогаћено искуствима тешког сеоског живота, успона и пада социјализма и живота емиграната.

Визуелни радови и перформанси Шнејкове могу се видети на уобичајеним местима као што су галерије, али исто тако и на неочекиваним местима, од болница до столова за обедовање или шатора. Шнејкова је била оснивач покрета АртсЧејнц, постављајући изложбе, перформансе и друштвени дијалог на јавним местима у Ричмонду, Калифорнија, једним од градова са највећом стопом насиља у САД, у периоду од 1996. до 2010. године, а била је и директор Босанске уметничке радионице за младе у Источном Оукленду, Калифорнија, од 2005. до 2008. године. Међу њеним новијим радовима издвајају се Структура итнерера: Путујућа медицинска представа и Емпанада штанд на изложби dОКУМЕНТА (13) у Каселу, Немачка (2012.), затим Поетични кромпири у Центру за уметност у Берклију (2014.), Необичне недељне вечере, серијал оброка и разговора са кустосом (од 2010. до данас), као и Покретни шатор, актуелни путујући пројекат сачињен од визуелних радова и перформанса (од 2013. до данас). Шнејкова је дипломирала и магистрирала као медицинска сестра на Универзитету Калифорније у Сан Франциску, а поред тога је магистрирала сликарство на Калифорнијском колеџу за уметност у Сан Франциску.

SCHNAKE - ШНЕЈК

Untitled

Wood, 6 separate pieces,
overall 39 x 20 in.

Courtesy of the artist, Berkeley, California

Без наслова

*Дрво, шест засебних делова,
укупних димензија 99 x 50 cm
Уступљено љубазношћу уметнице –
Беркли, Калифорнија*

SELMAN TRTOVAC 1970

Selman Trtovac was Born in Zadar, Serbia, on August 14, 1970. From 1990 until 1993 he studied fine arts at the Faculty of Art in Belgrade. In 1993 he moved to Kunstakademie Düsseldorf (Düsseldorf Art Academy), where he studied with Professor Klaus Rinke, a German conceptual artist. Trtovac received his Master of Arts degree in 1997, returning to Belgrade in 2000, where he became a member of ULUS (Association of Fine Artists of Serbia) in 2002 and the International Artists Forum in 2003. He lives and works in Belgrade and Düsseldorf.

Trtovac belongs to the generation of artists that has articulated its artistic language in Belgrade and Düsseldorf during the last decade of the twentieth century. In the early 1990s, Trtovac was active in the Belgrade Students Cultural Center. His education at the Belgrade Faculty of Art, where traditional artistic techniques were cherished, proved to be a good foundation for his continued education at the Düsseldorf Art Academy, whose programs are founded on the modern artistic experience of the sixties and seventies. Having worked with two famous artists professors – Klaus Rinke and Jannis Kounelli, an important artist of the Italian art movement Arte Povera – exerted a significant influence on Trtovac's artistic language and his comprehension of the essence of art. The combination of those two influences – an academic understanding of the fine arts and the heritage of modernism – has resulted in Trtovac's highly original artistic language, which expresses symbolic forms that come from concrete experience.

СЕЛМАН ТРТОВАЦ 1970

Селман Тртовац је рођен у Задру, у Хрватској, 1970. године. У периоду од 1990. до 1993. године, студирао је примењену уметност на Факултету ликовних уметности у Београду. У току 1993. године, прешао је на Академију уметности у Дизелдорфу, где је студирао код проф. Клауса Ринкеа, немачког концептуалног уметника. Тртовац је магистрирао 1997. године, а 2000. године се вратио у Београд, где је постао члан УЛУС-а (Удружење ликовних уметника Србије) 2002. године, а годину дана касније и члан Међународног уметничког форума. Живи и ради на релацији Београд – Дизелдорф.

Тртовац припада генерацији уметника који су обликовали свој уметнички израз у Београду и Дизелдорфу током последње деценије двадесетог века. Током раних 1990-их година, Тртовац је био активан у београдском Студентском културном центру. Образовање које је стекао на београдском Факултету ликовних уметности, где се негују традиционалне уметничке технике, показало се као добра основа за наставак образовања на Академији уметности у Дизелдорфу, где су програми засновани на модерном уметничком изразу шездесетих и седамдесетих година двадесетог века. Сарадња са два позната уметника и професора, Клаусом Ринкеом и Јанис Кунели, значајним припадником италијанског уметничког покрета Арте повера, извршили су велики утицај на Тртовчев уметнички израз и његово схватање суштине уметности. Комбинацијом ова два утицаја – академског поимања сликарства и наслеђа модернизма – настао је Тртовчев оригиналан уметнички језик који изражава симболичке форме проистекле из конкретних искустава.

TRTOVAC - ТРТОВАЦ

Spark and E Line (diptych), 2013. Photograph and graphite on paper, each piece: 80 ¹¹/₁₆ x 29 ¹/₂ x 1 ¹⁵/₁₆ in. Courtesy of the artist, Belgrade, Serbia
Варница и Е-лајн (диптих), 2013. Фотографија и шмиргл папир, димензије појединачних делова: 205 x 75 x 5 cm. Уступљено љубазношћу уметника – Београд, Србија

SUSAN WORKING

Susan Working is an interdisciplinary artist whose cross media work spans sculpture, installation, furniture design, painting, drawing, photography, and sometimes video. Recent projects combine wood with other media, and often explore the collaborative process. She has a long standing interest in the shaped and painted three dimensional object as a “border object.” Her 2012 installation exhibition *Di/Visions*, for example, explored the forms of fences and razor wire along the U.S./Mexico border.

Her project for the U.S. Ambassador’s residence in Belgrade similarly telegraphs concerns of cross national separation and connection. Large painted wood letters aim to suggest the dense materialities and embodiments of language (letters as literal bodies) over and against its immateriality as spoken word or digital data, and how efforts at translation and transmission from afar can both divide and entangle/engulf us. The artist’s work has been shown at the Milwaukee Art Museum in Wisconsin; the Salone Internazionale de Mobile in Milan, Italy; the International Contemporary Furniture Fair in New York; and other venues in the U.S. and abroad.

Working has taught at the Rhode Island School of Design in Providence, California College of the Arts in San Francisco, and the University of California, Santa Cruz. Formerly the Academic Director of the Pont Aven School of Contemporary Art in France, she also served from 2002 to 2009 as Director of the Furniture Design and Sculpture Program at the Anderson Ranch Arts Center in Colorado. She holds a Master of Fine Arts degree from the Rhode Island School of Design and is currently a curator at the Randall Museum in San Francisco.

СУЗАН ВОРКИНГ

Сузан Воркинг је интердисциплинарна уметница чији рад у различитим медијима обухвата скулптуре, инсталације, дизајн намештаја, слике, цртеже, фотографије, а повремено и видео радове. У својим новијим радовима, она комбинује дрво са другим медијима, а често истражује процесе сарадње у току стварања. Већ дуго се бави обликовањем и осликавањем тродимензионалних предмета као „граничних предмета.” На пример, у оквиру изложбе инсталација из 2012. године, *Ди/Визије*, Воркингова је истраживала облике ограда и бодљикаве жице дуж границе између САД и Мексика.

Дело Воркингове за резиденцију амбасадора САД у Београду на сличан начин преноси изазове међунационалног раздвајања и повезивања. Велика дрвена, осликана слова сугеришу густу материјалност и теловљење језика (слова као права тела) насупрот нематеријалности изговорене речи или дигиталних података, а поред тога описују како напори током превођења и преноса речи издалека могу истовремено раздвојити и зближити. Радови ове уметнице су приказани у Музеју уметности Милвокија у Висконсину, затим на Међународном салону намештаја у Милану, Италија, на Међународном сајму савременог намештаја у Њујорку, као и на другим изложбама у САД и иностранству.

Воркингова предаје на Факултету за дизајн Роуд Ајланд у Провиденсу, на Калифорнијском колеџу за уметност у Сан Франциску и на Универзитету Калифорније у Санта Крузу. Била је директор Школе за савремену уметност Понт Авен у Француској, а у периоду од 2002. до 2009. године радила је као директор Одсека за намештај и програм вајарства у Центру уметности Андерсон Ранч у Колораду. Магистрирала је на Одсеку за примењену уметност Школе дизајна Роуд Ајленд, а тренутно је кустос Музеја Рендал у Сан Франциску.

WORKING - ВОРКИНГ

Ping Pong, 2013. Wood, paint, eight pieces, each 48 x 18 x 6 in. Courtesy of the artist, Berkeley, California

Пинг понг, 2013. Дрво, боја, из осам делова, појединачних димензија 121,9 x 45,7 x 15,2 cm. Уступљено љубазношћу уметнице – Беркли, Калифорнија

ACKNOWLEDGMENTS

San Francisco

Lynn Marie Kirby, Guest Curator

Washington, D.C.

Robert Soppelsa, Coordinating Curator

Jamie Arbolino, Registrar

Marcia Mayo, Senior Editor

Sally Mansfield, Editor

Amanda Brooks, Imaging Manager

Belgrade

Elizabeth Konick, General Services Officer

Ryan Rowlands, Public Affairs Officer

John Drew Giblin, Cultural Affairs Officer

Marija Bjelopetrović, Cultural Affairs Assistant

Ksenija Šiljak, Translator

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Designer

ЗАХВАЛНОСТ

Сан Франциско

Лин Мари Кирби, гост кустос

Вашигтон

Роберт Сопелса, кустос координатор

Џејми Арболино, секретар

Марша Мејо, виши уредник

Сели Менсфилд, уредник

Аманда Брукс, графички уредник

Београд

*Елизабет Коник, руководилац сектора
опшних послова*

Рајан Роуландз, саветник за односе с јавношћу

Џон Дру Гиблин, аташе за културу

*Марија Бјелопетровић, асистент аташеа
за културу*

Ксенија Шиљак, преводилац

Беч

Натали Мејер, графички дизајнер

Published by Art in Embassies | U.S. Department of State, Washington, D.C. | April 2015